

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság **Budapesten, 2008. év szeptember hó 25. napján** megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

Az életveszélyt okozó testi sértés bűntette és más bűncselekmények miatt vádlott és társa ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Bíróság 7.B.769/2006/19. számú ítéletét I. r. vádlott és II. r. vádlott tekintetében **helybenhagyja**.

Az I. r. vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől 2007. október 18. napjáig, majd 2008. március 7. napjától a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt a kiszabott fegyházbüntetésbe **beszámítja**.

Kötelezi az I. r. vádlottat a másodfokú eljárás során felmerült 11.260 (tizenegyezer-kettőszázhatvan) forint, a II. r. vádlottat 9.460 (kilencezer-négyszázhatvan) forint bűnügyi költség megfizetésére.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Bíróság 7.B.769/2006/19. számú, 2007. szeptember hó 11. napján kihirdetett ítéletével I. r. vádlottat életveszélyt okozó testi sértés bűntette és szemérem elleni erőszak bűntettének kísérlete miatt halmazati büntetésül - mint többszörös visszaesőt - 7 év 6 hónap fegyházbüntetésre és 8 év közügyektől eltiltásra;

II. r. vádlottat védekezésre képtelen személy sérelmére elkövetett könnyű testi sértés bűntette miatt, mint többszörös visszaesőt 2 év fegyházbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. Egyben megszüntette a Budai Központi Kerületi Bíróság 8.B.XXII.648/1999/42. számú ügyében alkalmazott feltételes szabadságot és megállapította, hogy a II. r. vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható.

Az elsőfokú bíróság elrendelte mindkét vádlott kényszergyógyítását, rendelkezett a bűnjelekről és a bűnügyi költség megfizetéséről.

Az ítélet ellen az ügyész a II. r. vádlottal szemben téves jogi minősítés miatt, a kiszabott büntetés súlyosítása végett jelentett be fellebbezést, míg az I. r. vádlott tekintetében az ítéletet tudomásul vette.

Az I. r. vádlott és védője a nemi erkölcs elleni bűncselekményben a bűnösség megállapítása miatt, felmentésért, egyebekben a kiszabott büntetés enyhítése végett; a II. r. vádlott és védője enyhítés érdekében élt fellebbezéssel.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.386/2007/4. számú átiratában - és képviselője a Fővárosi Ítéltábla nyilvános ülésén is - az ügyészi fellebbezést módosított tartalommal fenntartotta. Az ítélet tényállásának kisebb kiegészítése mellett, a jogi minősítést már nem vitatva a II. r. vádlottal szemben kiszabott büntetés súlyosítását, egyebekben az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

Az I. r. vádlott védője a szemérem elleni erőszak büntette esetében a mérlegelt tényállás korrekciójára, és annak alapján részfelmentésre tett indítványt, mivel továbbra is vitatta az I. r. vádlott sértettel szemben tanúsított magatartásának szexuális indítékát. Az I. r. vádlott a másodfokú eljárásban is vitatta ökolütésének életveszélyes jellegét a sérülés keletkezési helye alapján.

A II. r. vádlott védője - az enyhítés lehetőségének felvetése mellett - az ítélet helybenhagyására tett indítványt.

A fellebbezések nem alaposak.

A Fővárosi Ítéltábla a kétirányú perorvoslat alapján eljárva az elsőfokú ítéletet és a megelőző bírósági eljárást teljes körben a Be. 348. § (1) bekezdése szerint felülbírált.

Felülbírálata során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok maradéktalan betartása mellett fogantatosított bizonyítási eljárásban eleget tett az ügyfelderítési kötelezettségének. Beszerezte a szükséges bizonyítékokat és részletesen vizsgálta az I. r. vádlott érdemi védekezését, valamint a II. r. vádlott tagadásban megnyilvánuló nyilatkozatait. A személyi bizonyítás mellett értékelte az orvosszakértői véleményt és részletesen kihallgatta az igazságügy orvosszakértőt. Az orvosszakértő a tárgyaláson az I. r. vádlott észrevételeire figyelemmel szakszerűen és közérthetően elmagyarázta az ellencsapódásos agysérülés keletkezési mechanizmusát, miszerint a bal kézzel leadott és a sértett jobb arcfelét ért, jól látható külsérelmi nyomot hagyó ökolcsapás a bal agyféltekén okoz az agyállomány elmozdulásával a koponyacsont-hoz csapódással életveszélyt eredményező agysérülést. Kifejtette azt is, hogy egyértelműen, kizárólag ezen ökolcsapás okozta a sértett életveszélyes sérülését. Mivel a sértett személyes vizsgálatára nem volt mód, az elsőfokú bíróság a bizonytalan - a sértett által esetleg elszenvedett maradandó fogyatékos-ságot, míg a II. r. vádlott tekintetében a külsérelmi nyomokkal nem alátámasztható, súlyosabb eredményt igazoló - körülményeket a vádlottak javára értékelte. Utóbbi eredményeként a II. r. vádlott tekintetében eltérő jogi minősítést alkalmazott, a váddal szemben nyolc napon belül gyógyuló sérülések okozását állapította meg a terhére. Az I. r. vádlottat érintő

maradandó fogyatékoság vizsgálatát a szakértő tárgyalási vallomása alapján kizárta a további bizonyítás köréből. Az elsőfokú bíróság eleget tett az indokolási kötelezettségének is, mérlegelő-értékelő tevékenységét logikus érvekkel alátámasztotta, következtetései okszerűek.

E körben részletesen és körültekintően vizsgálta az I. r. vádlott terhére rótt szemérem elleni bűncselekmény indítékát. Az ezzel kapcsolatos megállapítását megalapozottan a sértett vallomásával összhangban álló II. r. vádlott vallomására alapította. Az eset összes körülményei, az elhangzott kijelentések és az I. r. vádlott cselekvősege nem hagyott kétséget az I. r. vádlott szándéka és célja felől, amikor a sértettet arra szólította fel, hogy merev nemi szervét vegye a szájába. Az iratokból kitűnően és az elsőfokú bíróság helyesen értékelt bizonyítása mellett a tényállás ebben a körben is megalapozott, az elsőfokú bíróság részletesen levezette, hogy a sértett bántalmazása és az I. r. vádlott által kifejtett teljes tevékenység nem „csak” a sértett megalázását, hanem a vádlott nemi vágyának kielégítését szolgálta, amely cselekménye a sértett kitartó, eredményes ellenállása miatt maradt kísérleti szakban. Ezért a védelem indítványa és fellebbezése nem vezethetett eredményre.

A Fővárosi Bíróság megalapozott tényállása csak kisebb körben szorul pontosításra, és kiegészítésre, részben a kihirdetés után bekövetkezett változások, részben az ítélet szerkesztésének módja miatt.

A Fővárosi Ítéltábla a Be. 352.§ (1) bekezdés a./ pontja alapján az elsőfokú ítélet tényállását annyiban *kiegészíti*:

- hogy az ítélet 4. oldal utolsó bekezdésében rögzített, a Fővárosi Bíróság előtt 26.Bf.10106/2006. szám alatt folyamatban volt büntető ügy befejeződött. A másodfokú bíróság a 4. alszámú határozatával 2007. október 18. napján az I. r. vádlottat - a 2005. október 6-7. napján elkövetett lopás vétsége miatt - jogerősen 6 hó börtönbüntetésre és 1 év közügyektől eltiltásra ítélte. A vádlott a büntetést 2007. október 19. napjától 2008. március 6. napjáig töltötte (Fővárosi Ítéltábla 6. számú hivatalos feljegyzése, erkölcsi bizonyítvány, másodfokú ítélet adatai).
- Az ítélet 4. oldal 4. pontja alatti büntetést az I. r. vádlott ténylegesen 2004. július 20. napjától 2005. szeptember 20. napjáig töltötte, és e büntetést 2005. október 12. napján kell kitöltöttnek tekinteni.
- Mindkét vádlott a cselekményt szokványos ittas állapotban követte el, alkoholfüggőségük megállapítható, ezért kényszergyógyításuk indokolt (nyomozati iratok 581. és 633. oldala). E tény az ítélet indokolása tartalmazza, azonban az elrendelt kényszergyógyítás miatt azt az ítélet tényállásába át kellett emelni.

- A sértett 1946-ban született, a vádlottaknál idősebb, gyenge fizikumú, beteges férfi volt, aki 2007. március 20. napján gégerákban elhalálozott (tanúvallomás, Anyakönyvi Hivatal Halotti Anyakönyvi Kivonatának adata).

A fentiekkel kiegészített tényállás hibátlan, megalapozott, ezért a másodfokú eljárásban is irányadó.

Az elsőfokú bíróság a megállapított tényállásból okszerűen vont következtetést a vádlottak bűnösségére, és a cselekmények jogi minősítése az anyagi jogszabályokkal egyezően törvényes.

A büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket az elsőfokú bíróság mindkét vádlott tekintetében helyesen feltárta, súlyuknak megfelelően értékelte, ezért tettarányos és törvényes büntetést szabott ki. Az I. r. vádlottal szemben a védelem által célzott enyhítés a halmazati büntetés érintetlenül hagyása mellett, a többszörös visszaeső, húsz esetben büntetett I. r. vádlottal szemben nem vezethetett eredményre.

Az ügyészi terhes fellebbezés a II. r. vádlottal szemben az időmúlásra is figyelemmel nem indokolt, a kiszabott büntetés kellően kifejezésre juttatja a feltételes szabadság alatti elkövetést, a korábbi súlyos büntetés nem kellő visszatartó erejét és mindazokat a büntetés kiszabási tényezőket, amelyeket az elsőfokú bíróság helyesen figyelembe vett. Az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés alkalmas a büntetési célok biztosítására, ezért sem annak súlyosítására, sem enyhítésére a másodfokú bíróság indokot nem látott.

A Fővárosi Ítéltábla a kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Bíróság ítéletét a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla rendelkezett az I. r. vádlott által előzetes letartóztatásban töltött idő további beszámításáról (Btk. 99. § (1) bekezdés), valamint a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viseléséről (Be. 381.§ (1) bekezdés).

Az ítélet ellen a további fellebbezés lehetőségét a Be. 386.§-a kizárja.

B u d a p e s t, 2008. év szeptember hó 25. napján

***Dr. Tóth Éva s.k.
a tanács elnöke***

***Dr. Mató Ágnes s.k.
előadó bíró***

***Dr. Kiss Sándor s.k.
bíró***

A Fővárosi Bíróság 7.B.769/2006/19. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 1.Bf.251/2007/11. számú végzés folytán az I. r. és a II. r. vádlottal szemben jogerős és végrehajtható!

B u d a p e s t, 2008. év szeptember hó 25. napján

*Dr. Tóth Éva s.k.
a tanács elnöke*

Kiadmány hiteléül:

tisztviselő